

Bilag 11 - Referat fra møde m. BUPL Nordjylland (Børne- og Ungdomspædagogernes Landsforbund) angående analyse af skole- og dagtilbudsområdet

Deltagere: Susanne Højgaard og Christina Veng

Dato: 17. november 2022

Tid: 9.00-9.45

Sted: Online

Besparelser vil gå udover kvaliteten

Indledningsvis er der en skepsis fra BUPLs repræsentant til, at man laver store analyser, som skal generere 12 mio. kr. Tildelingen på området (0-5 års og SFO) er så lav i forvejen, at det går ud over den kvalitet, vi har i dag. BUPL mener ikke, at der er andet end struktur tilbage i forhold til besparelser, og her vil de ikke pege på, hvordan og hvorledes.

Struktur

Der bliver spurgt til deres erfaringer med strukturer generelt, hvortil der svares, at de ikke kender til én god model, men at man kan se en tendens til, at man på landsplan - de steder, hvor de har lavet store strukturer/distrikter, der går de den anden vej nu. Der er et rationale i, at områder kan blive for store, hvilket også er en udfordring for tillidsrepræsentanterne, fordi de skal dække et stort antal medarbejdere. Det vurderes, at Støvring Nord er rimelig stort. Det er vanskeligt at sætte en eksakt størrelse på, hvornår noget bliver for stort, fordi det afhænger af flere faktorer, herunder også hvem der er leder.

Ledelsestildelingen

Der er brug for at kigge på ledelsestildelingen. Der er brug for en daglig leder i alle huse, og derfor er tildelingen ikke optimal i dag, fordi der ikke er nok tildeling til ledelse; at der kan være en leder i hvert hus i Støvring distrikterne. Der kommer en konflikt mellem behovet for daglig leder i huset og den politisk underprioritering heraf i tildelingsmodellen.

De daglige pædagogiske ledere kan ikke indgå fast i mødeplanlægningen, som de gør i dag. De skal lave ledelse - ikke indgå i mødeplanen. Det er ikke det, deres lederoverenskomst siger.

Hvilke idéer/perspektiver har I på områder, der med fordel kan ændres/udvikles i Rebild Kommune? Både i forhold til indhold og struktur?

BUPL anerkender, at der er en kæmpe udfordring med flere børn, der er i mistrivsel og med særlige behov. Det er en udfordring overalt. Men vi er selv med til at producere de børn, der har det svært. Den tidlige indsats er afgørende. I vuggestuen skal der allerede være pædagoger, der modtager dem. Der skal være nok til at se vores børn, så de ikke kommer ind i larmende rum, og der ikke er nok voksne til at drage omsorg. Når børnene udsættes for sådanne i den helt tidlige alder, så følger problemerne med op. Så kan de ikke begå sig, når de kommer op i skolerne. Der skal ske en omfordeling - den tidlige indsats er det, der betyder noget. Vi ved det fra forskningen.

Når der er for travlt, og der er for mange børn pr. voksen, og der er konflikter og udsættelse af børnenes behov, så giver vi ikke børnene de rammer, de har brug for, for at udvikle sig.

BUPL kunne tænke sig fokus på at skabe mere anerkendelse af fritidspædagogikken, og det arbejde, der sker i klubberne og i SFO'erne. Det er vigtigt at give eleverne præstations-frie rum, som de i særlig høj grad har behov for i forhold til sådan, som skolerne er indrettet i dag. Normeringen er 1:20 i SFO'erne i dag. Det er ikke godt nok. Hvis SFO'erne skal give et godt pædagogisk indhold, så skal der fokus herpå, så det ikke bare bliver 'opbevaring'.

Hvor oplever I, at vi lykkes i Rebild Kommune i dag, i forhold til at 'sikre at dagtilbud kan levere gode pasningstilbud, hvor alle børn trives og dannes socialt, personligt og fagligt, samt oplever sig værdifulde og deltager i udviklende fællesskaber'?

Det gør vi et godt stykke hen ad vejen. Pædagogerne knokler for at gøre det hver eneste dag, men de siger også, at de gør det ud fra de forudsætninger og ressourcer, de har. Vi har gode erfaringer fra deltagelse i velfærdsaftalen. Det er nødt til at fortsætte ud af den linje, vi har lagt med velfærdsaftalen. Der er kommet artikler og interviews - det gør noget godt for arbejdsglæden. Den professionelle dømmekraft er kommet i spil, og der er ikke nogen, der dikterer, at det pædagogiske arbejde skal køre efter en snor. Tilbage til sund fornuft, god mening og professionel dømmekraft. Vi kan ikke gå tilbage til f.eks. en LP-model.

En nyansat fra en anden kommune, synes det var nærmest 'grænseoverskridende' at skulle 'tænke selv' - fordi man har været vant til fra andre områder, at det har været så styret. Det giver ikke mening at styre på den måde med f.eks. alle de krav om målinger såsom sprogtest mv. Det medførte noget rigtigt, fordi så var det også målinger og tests, som de kom til at føle, at de skulle bruge i forældresamarbejdet, og så kom de til at hænge sammen i det hele vejen rundt i stedet for at bruge den professionelle dømmekraft og drøfte det, der vurderes relevant pædagogisk. Det er bedre, at pædagogerne bruger de kompetencer, de har, og bruger deres tid på at være sammen med børnene og sørger for, at alle børnene er sammen i et inkluderende fællesskab. Det har været et for detailstyret område, og det kommer ikke de små børn til gavn.

Oplever I nogle tendenser, som vi bør være opmærksomme på? Både i forhold til dagtilbud generelt og i forhold til børn med særlige behov/støtte i dagtilbuddene og endelig i forhold til børn i specialtilbud?

Har lavet ny vilkårundersøgelse, hvor tallene fra Rebild Kommune blandt andet viser, at 47 % af pædagogerne vurderer, at antallet af børn i institutionen, der mistrives, er stigende.

51 % af pædagogerne siger, at der kommer flere og flere børn med særlige behov, der kræver 1:1 kontakt, og der følger ikke ressourcer med. Derudover skriver pædagogerne, at det tager lang tid at få et barn udredt. Der er ikke hænder til at varetage opgaven. Nogle skriver, at de føler, at de arbejder på specialområdet.

I forhold til spørgsmålet 'Hvordan er du med til at styrke børnenes trivsel?', svarer pædagogerne, at de knokler med de ressourcer, de har. De ved, hvad der skal til, og de ved, hvad de skal gøre, men ressourcerne er der bare ikke inden for den ramme, der er.

I forhold til spørgsmålet: 'I hvilken grad oplever du, at børn med særlige behov, får det de har brug for?' svarer pædagogerne igen, at de gør det så godt, de kan, men der bør følge personale med. Nogle kritiserer, at der går mange måneder, før de kan give den støtte, der er behov for. Der er ikke længere noget, der hedder støttepædagoger, så det går ud over resten af børnegruppen, når der er et barn, der har udfordringer.

Ressourcepædagoger vs. PPR

Der er fordele/ulemper ved begge dele. Når PPR kommer ud, og de har nogle bekymrings samtaler, de iagttager nogle børn, så bliver pædagogerne bedt om at sætte noget i værk. Men det er svært for pædagogerne at udleve i praksis, fordi de ikke har tiden til det.

Rådgivende og sparrende på opgaven er fint på mange måder, der kommer nyt blik mv. Men det kaster nogle bolde op, som kræver ressourcer, der ikke er der. Det er svært at nå i hverdagen. Støttepædagoger/ressourcepædagoger, der kommer ud med ekstra ressourcer, er godt. Men vi skal heller ikke tilbage til den ekskluderende måde at arbejde med børnene på.

PPR har brug for flere ressourcer, der er for lang ventetid. Opgaven ligger derude (decentralt) i dag, men det kunne give mening at tale om, om der kunne være flere puljer til at støtte fra centralt hold.

Erfaringer fra andre steder med lukninger er ikke, at pengene kommer ind som forventet. Hvis der bliver lavet en friskole f.eks., så nytter det ikke noget. Har vi kapaciteten til at omfordele børnene til andre steder?

Man skal ikke drive landdistriktspolitik med børne- og ungepolitikken. Man skal skille det ad. Det er ikke børne- og ungepolitik, der skal redde landdistrikterne. Det skal gøres særskilt.

Skolepædagoger/SFO vilkårsundersøgelse:

De siger også, at de ser en større andel af børn med mistrivsel, men de udpeger også, at de ser flere med stress, angst og skolevægning. Der kan være en indsats på børnene, når de går i skole, men så når de kommer i SFO, er der ikke nogen indsats/støtte. Der er ikke ekstra ressourcer og hjælp til de børn, når de kommer i SFO.

Vi skal have bedre normeringer - det er vejen frem. Brug for anerkendelse af fritidspædagogikken. Det er ikke foreningslivet, der skal redde børn i mistrivsel. Der skal være pædagoger, som hjælper dem, og det, at der er nogle, som kan guide børnene.

Der er en tendens til at SFO'en bliver 'et appendix', og der er brug for, at skolelederne prioriterer SFO'erne i højere grad. Ressourcerne forsvinder over i skolen - det er et alvorligt problem. Det udhuler kvaliteten i SFO. Skolelederne skal sørge for, at midler, der er tildelt til SFO, bliver på området. SFO-lederne skal også have kompetencerne. Når der er indskolingsleder på, så er der ikke på samme måde et tydeligt blik på fritidspædagogikken. Indskolingsledere har ofte en lærer-baggrund, så derfor har de ikke samme evner til at give sparring ind i pædagogikken.

Hvad er jeres perspektiv på 'sparring med kollegaer'?

Brug for sparring både fra leder og kollegaer. Ledelse tæt på er vigtig i forhold til at have et blik for det pædagogiske arbejde. Der skal sættes retning både i dagtilbud og i SFO, hvis der ikke er en leder, så løser man opgaven på bedste måde. Vigtigt med sparring på den pædagogiske opgave. Det er vigtigt, der er en leder, der genererer tid til at reflektere over egen praksis/sikrer udvikling af pædagogikken. Det skal prioriteres - og de etiske dilemmaer skal drøftes. Det skal vi turde, og det er der brug for ledelse til (at skabe plads til).

Charlotte Birkemose siger; at uden ledelse, 'så går vi bare og bekræfter hinanden i, at vi gør det godt.'

Hvis man vil have små enheder, så skal det prioriteres politisk. Det kræver ekstra ressourcer, og det kræver også ledelse (ikke deltid).

Jo mere man har sparet administrativt, jo flere opgaver er der lagt ud decentralt. De har mange opgaver ude administrativt.

Man kunne overveje, om Støvring burde have en 3. dagtilbudsleder. TR har ansvar for 60 pædagoger, og det kan være svært at nå.

Pædagogisk ledelse er ikke det, der sker bag et skrivebord, så er man ude og har et blik på pædagogikken og på pædagogerne.